

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Tertiò ostenditur nec Judaicam nec Mahometananam veram esse
religionem.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

nos nominant, sedis religio Catholico-Romana unice sit amplectenda.

Tertiò ostenditur nec Judaicam nec Mabometanam veram esse religionem.

E Quidem quæ vera semel est religio, debet semper vera manere hoc sensu, quod semper verum maneat, quidquid in ea credendum Deus proposuit. Sed religionis veræ cultores utique hoc etiam credere & observare debent, quod Deus unicus veræ religionis autor ulterius credi & observari voluit. Sicut ergo *ex lege natura* transire debebat quivis *ad legem scriptam*, cui manifesta apparebant credibilitatis motiva, quibus Deus orbi manifestabat legem scriptam à Moysè promulgatam continere religionem ac ritus illos, quibus coli impostero vellet, ita pariter quivis, cui *pro lege gratia* à Christo ut promisso Messia promulgata majora manifestè apparent credibilitatis motiva, *ex lege scripta* conferre se debet *ad legem gratia* sive religionem Christianam, & tam in novum quàm vetus testamentum credere. Jam quia Judæi novum testamentum ut verbum Dei non acceptant, nec in Christum ut verum in antiquo testamento promissum Salvatorem credunt. Hinc examinandum, an non ex manifestis motivis appareat Judaicam Synagogam sepultam, & legem gratiæ sive Christianorum religionem verè à Deo institutam esse. Et *primò* quidem Messiam venisse exinde patet, quod quidquid de eo tan-

quam Dei Filio, & ex Virgine nascituro, in veteri testamento à Prophetis, & Sybillarum à Gentibus cultarum vaticiniis prædictum fuit, impletum esse videamus. In Bethlehem terra Juda natus est, ut Mich. 5. prædictum, tempore quo pax erat per universum orbem Il. 2. Mich. 4. Zachar. 9. Joannem Præcursores habuit Malach. 3. prædicavit pauperibus, & doctrinam miraculis confirmavit. Il. 35. & 61. Ingressus tanquam Rex Jerosolimam super asinam sedens. Zachar. 9. Ejus Passio mors tenebræ & solis defectio contigit, ut prædictum Pl. 21. 40. & 68. & Isaïæ 53. Jerem. 11. Amos 9. Zachar. 12. & 13. 2do. Effugium Judæorum, quod Evangelistis nostris credere non teneantur hæc omnia sic evenisse, nullum est. Nam præterquam quod ex infra dicendis clarè apparebit Evangelium legemque Christianorum veram & à Deo institutam continere religionem, & consequenter ut Dei verbum testamentum novum esse acceptandum. Totus rei cardo in hoc vertitur, an Messias in l. v. promissus jam venerit: quod Judæi jam à septendecim sæculis & ultra pertinaciter negant. Ostendant ergo ubi Sacerdotem, ubi Sacrificium, ubi Regem habeant, quæ de Rege Judæorum aliquo propè Babylonem Rabbini comminiscuntur, apertam patet esse fabulam, quia scimus Babylonem terrasque & nationes aditas à Turcis, Persis &c. possideri, post transmigrationem Judæorum è Babylone in Judæam hi postmodum eò denuò non leguntur transmigrasse:

migrâsse ; sed post occisum Christum & destru-
ctâ à Tito Jerosolymâ & innumeris Judæis occi-
sis eorum reliquiæ per orbem dispersæ sunt ;
& dato , quod ex illis aliqui etiam in Arme-
niam vel Babyloniam transmigrassent , ut &
modò lucri ac quæstûs causa in Turcia ac Persia,
sicut in Europa eorum aliqui vagantur ; hi ta-
men nec integram nationem conflare , nec re-
gnum aliquod constituere possunt. Uno ver-
bo non habent ampliùs summum Sacerdotem,
qui Sacrificium solenne offerat , non habent
Regem , & hoc jam mille annis & tot sæculis,
ergo Messias venit , quia clara sunt verba Jaco-
bi Patriarchæ Gen. 49. v. 10. prædicentis : *Non*
auferetur sceptrum de Juda , & Dux de femore
eius , donec veniat , qui mittendus est , & ipse erit
expectatio Gentium. Si per *Sceptrum* dicant eti-
am intelligi posse adversitates, persecutiones, &c.
Per Ducem de femore Juda intelligi tamen non
potest nisi Rex aut Princeps genti suæ imperatu-
rus , quem dudum non habuerunt ampliùs,
habuerunt autem circiter usque ad Adventum
Christi , qui natus est sub Herode alienigena,
& ratione uxoris sceptrum Judaicum ad se ra-
puit , postquam pater ejus homo astutus & va-
fer viam ad id straverat. 3^{tiò.} Si Evangelista-
rum narratio non est verbum Dei , erat saltem
historia palam in Jerusalem Judæa totoque or-
be promulgata , quæ omnium Judæorum ocu-
lis exposita apertæ potuisset convinei falsitatis,
si loco historiæ inanes fabulas protrusisset , nec
confirmata , quæ de Christo narrantur ab Evan-
gelistis,

gelistis, fuissent ab ipsis insequentibus historicis Judæis Christi fidem non amplexis v. g. Josepho Hebræo l. 18. Antiquit. c. 9. 4to. Si impostor fuit Christus, & non potius verus Dei filius, qualem se esse & dicebat palam & miraculis probabat, ideo iis oggerens ut si non ipsi saltem operibus ejus crederent. Si inquam impostor fuit, cur Deus tam multa eventura v. g. subversionem totalem Jerosolymæ ei revelavit? cur ad arbitrium ejus omnipotentiam suam ei accommodavit in tot faciendis miris, v. g. oculos aperiendo cæci nati, suscitando Lazarum jam in sepulchro fætentem palam & coram Judæis magno numero præsentibus. 5to. Denique quotiescunque Israëlita & Judæi seorsim grande commiserunt nefas Deum v. g. delendo, Prophetas occidendo, puniti sunt in missione hostium, translatione ad locum alterum, captivitate, &c. post annos tamen 30. 40. 80. denuò eorum misertus Deus eos restituit in pristina. Si Christus fuit impostor & non verus Messias, eum occidendo, crucifigendo non merebantur à Deo pœnam, jam autem ex eo, quod eum non receperint tanquam Messiam, sed tam dira tormenta, & dirissimam ejus necem à Pilato extorserint; & sanguinis ejus, si innocens esset, pœnam super se ac filios suos expoposcerint; videmus eos à 17. sæculis & ultra tam dira pati à patria extorres, omnium ludibriis & vexis expositos per orbem vagari. Ergo grande & inexpiabile nefas in occidendo Christo legemque ejus proculcando commiserunt.

runt. Nec vera potest esse eorum religio, quæ absque eo in tribus cæremoniis ac sacrificiis suis typus tantùm & figura erat novæ legis & sacrificii tam cruenti quàm incruenti in lege gratiæ. Figurato autem existente figura cessat, & hanc cessare nunquid evidens est ex Prophetia Danielis c. 6. ubi dicitur : *Quod post hebdomadas sexaginta duas à reædificato templo Jerosol. occidetur Christus, & non erit ejus populus, qui eum negaturus est, & Sanctuarium dissipabit populus cum Duce venturo, deficiet hostia & sacrificium, erit in templo abominatio desolationis, & usque ad consummationem & finem perseverabit desolatio.* Nunquid jam à Titi temporibus, qui Jerusalem cum templo subvertit, usque huc hæc omnia Danieli à Gabriele Angelo prædicta sic se habent ? & quid plus ô cæci Judæi ex scripto, quod admittitis, verbo Dei ad plenam vestram convictionem potestis exigere.

2dò. Patiter pro Mahometana religione non possunt majora ac certiora credibilitatis motiva apparere, quàm pro cæteris & Christianâ præcipuè religione, quia à Deo infinitè sancto ac verace non potest provenire tam impia secta, adeo manifestè sibi contradicens & stupida. *Primò.* Quia præter cæteras spurcicias Mahomet supremam hominis felicitatem in corporis voluptatibus constituit ; & Deum remuneratorem fingit idololatriæ & cujuscunque superstitionis ac infidelitatis ; dum quemvis in sua religione posse salvari asserit. *2dò.* Principia aut regulæ credendorum, quas ponit in suo Alco-

rano manifestè sibi contradicunt. Inficiatur enim Christi divinitatem, & tamen fatetur fuisse illum virum sanctum, magnum, Deo charum, ac ipsis quoque Mahometanis honorabilem Prophetam. Cùm tamen impiissimus sine dubio, Deoque summè injurius fuisset, si simul Deus non erat, qualem se esse dicebat; & id non veris miraculis, sed imposturis Diabolique ope probasset; ut Judæi criminabantur eum in Belzebug Principe Dæmoniorum ejicere Dæmonia. *3tio.* Religio Mahometana non fuit propagata nisi armis efferaum & ignorantium gentium, à quibus ipse Mahomet omnem scientiarum culturam severâ lege amovit, ne cultiores factæ malè cohærentiam Alcorani sui facile agnoscerent, quod Turcæ nostris temporibus in bellis Hungaricis capti, moribusque respectu gentis barbaræ satis exculi ingenio etiam sufficiente præditi ad dignoscendum verum à falso sapiùs se agnoscere contestati sunt. Ergo, cùm ut hætenus vidimus, nec motiva credibilitatis manifesta pugnent pro Gentilismo, Paganismo sive Mahometanis, nec Judaismo, sed potiùs manifestè constet has omnes sectas in Christum ut Messiam non credentes falsas esse. Sola superest religio eorum, qui se Christianos vocant, quæ debeat aut possit esse vera religio, sed cùm ab ipsis Apostolorum temporibus præter Catholicam, hoc est universalem religionem tot fuerint inter Christianos sectæ mox ab hoc mox ab illo profeminatæ; quæ & sibi invicem & Catholicæ religioni

gioni contradicunt : hinc modò examinandum, an non homo ingenuus, prudens, salutis suæ æternæ amans, seposito omni sinistro affectu, duritiâ cordis, ac imprudenti præoccupatione consideratis impartiali animo considerandis deprehensus sit, quod præ cæteris sectis omnibus eorum, qui Christiani vocantur, sola & unica Romana Catholica religio multò credibilior digniorque assensu prudente ei appareat. Fides est utique donum Dei, & verbum Dei revelatum debet simul credendos separatim articulos nobis exponere ; ut jam tum supra præmonui, sed modò agitur de motivis credibilitatis, ex quibus per rationem erui potest. Quænam religio præ aliis veros à Deo revelatos nobis fidei articulos credendos proponat, qui ex sincero animam suam salvandi ac Deo placendi studio examen illud ingreditur, ei utique præterea suadendum est, ut Dei lumen & gratiam in bono contra omnem respectum humanum, ac metum perdendi temporalia confortantem humiliter ac jugiter exposcat.

Quartò. Ostenditur inter omnes Christianorum sectas seu divisiones unicam veram ac salvificam fidem esse in Ecclesia Romano Catholica.

Demonstrari hoc potest tum ex generalibus credibilitatis motivis (quæ dum Gentilismum, Atheismum, Sincretismum, Judaismum, Mahometismum funditùs evertunt, sectas quoque Ecclesiæ Romano Catholicæ oppositas